

Ex ea quae nuper inter nos incepta amicitia Doctor clarissime, hunc fructum uberem et profu-
tem capere debeo. Ut si quis forte discipulus unus et item alter è nostro scholari pulvere in
istam lucem vestram atque solem prodire auserit, nondum satis confirmata puerili ius titutione.
Eis ego nunquam dubitem meis ad te litteris in'sinuere, suaeque singulari indu' tria perpoliendas
perficiendosque commendare. Quod equidem eo maiore fiducia faciendum exis'timo, quo magis ex
tuis litteris intelligo, te et favere ingenijs, et erga nos nos' triaq' studia propen-
sissima voluntate praeditum esse. Est in hac Rep. honestus Senator, vir ut re laeta, ita etiam
liberali animo, qui me propter liberorum suorum educationem semper coluit, et maximifecit. Eius
filios duos accurati formari, tum ad mores bonos, tum ad puerilem eruditionem. Sed omnia sunt
in eis inchoata etiam nunc, et impolita. Ex meo animo et voto passus esset pater, eorum studia
diuturniore aliqua temporis mora maturescere, et quasi roborari. Hae una est non minima
studiorum nos'trorum calamitas, quod eximia ingenia, vix bene iactis fundamentis, liberis
vivendi studio, citius quam asparagis coquitur, in Academiis è litteratoris manu abripun-
tur. Sed bene habet quod pater alterum tantum abducit, cum videlicet qui superat annis, et doctrina
alterum nobis relinquit, suo tempore laudabiliter sequenturum. Venit igitur in hanc vestram cele-
britatem ex nos'tro umbratili studio Nicolai Reugens dorp. fumenis rara quadam modestia
ornatus, qui vehementer amat studia, et praefectores suos pie sancteq' reueretur. Quo nomine et
ipsam amo plurimum, et abs te maiorem in modum peto, ut eum quoniam haec aetas per lubricas
vias incedit nonnunquam suo consilio frui et tua mihi auctoritate patiari. Erit in familia for-
tis perdoctiq' Senatoris vestri. D. Michaelis Geisneri, cui his multis annis proximis cum Nico-
lai nostri patre secretas et commercium fuit. Is discipulum hunc nos'trum beneficentiae causa
per epistolam ex hoc trimio in vestrum lyceum pellexit. Credo cum virum familiariter
tibi notum esse, quare facies ut sine molestia de adolescentis studio et morib' possis querere
et usq' ut ab amico tibi commendati nonnullam rationem habere. In tuis litteris eruditi, pru-
denter et benigne scriptis cum alia mihi incommenda fuerunt multa, tum illud in primis, quod
nolis *ἡλικίῳ τῷ δούλῳ ἔντα*. quod quidem animi libere constantis, et in veritate, vir-
tuteq' obfirmati certissimum est argumentum. Ego vero etsi in *ἡλικίῳ τῷ δούλῳ ἔντα*
consumpsi, cani tamen sedulo ne cui perversa opinioni mentem obstringerem, neq' unquam
curiosorum hominum factioni assensum accommodavi. Et quamquam nunquam fui tam stultus
arrogans ut in doctis viris meum nomen profiterer, semper tamen doctissimi quique, tuiq'
simillimi sum apud me permagnum pretium habuerunt. Quam mihi per Bernerduum Sart-
rium misisti fragradiam perenpide lego, neq' ab ea prius tollam manum, quam penitus totam
exussero. In graeca lectione interdum haereo, sed bene est quod te nae' tui sum quasi quid-
dam Delium Natorum. Adolescenti ipsi nihil esset optabilius quam isthuc ad studium intr-
missum reuerti, sed nihil argenti conficere haec tenui potuit. Patrum suum expectat, ab illo si
nihil fiet, inueniam (ut spero) ei locum honestum Antwerpiae. Quid faciat *ἄναγκαι* 2019.
15. 10. 22. T. dignitatis studiose.

Joannes Molanus.